o. s. v. var — omend noget overdrevne — saa dog i alt væsentligt velgrundede. Fremtiden vil vise det.

For det sjette mente Tyskheden, at England vilde holde sig neutral paa Grund af Ulsterkrigen, der truede det med Borgerkrig, og at — hvis det ikke holdt sig neutralt — Irland vilde flamme op i Oprør. Begge disse Beregninger er slaaet aldeles klik. Bl. a. af Hensyn til Englands Oliekoncessioner i Persien, i hvilke den engelske Stat stikker ikke mindre end 40 Millioner Kr., hvilke vilde gaa aldeles tabt, hvis England kom til at staa imod Rusland, som let fra Landsiden kan ødelægge disse Olieegne eller faa Perserne til at gøre det — bl. a. af den Grund maatte — som den engelske Gesandt i St. Petersburg forleden Dag sagde til Folkemængden i en Tale fra Gesandtskabets Balkon, „det engelske Folks fulde Sympati være med Rusland." Men rigtignok nævnte han ikke: hvorfor, og unægtelig er der jo ogsaa mange andre Grunde.

For det syvende mente Tyskland — hvilket man først nu har set, men dog nok, om man ikke havde været blind, kunde have regnet med: at Belgien ikke vilde slaa haardt fra sig under et muligt Angreb paa dets Neutralitet, hvilket Brug var beregnet i Krigstilfælde.

Ud fra alle disse, for en meget stor Del urigtige, Beregninger arbejdede Tyskheden i Tyskland og Østrig i fuld Forlitaaelse, før Begivenhederne brød løs. Østrig ventede omtrent en hel Maaned efter Mordet i Serajevo (som fandt Sted den 28. Juni), inden det sendte Serbien sit Ultimatum, da Østrig inden Krigen nemlig gerne først vilde have tilendebragt sin Høst, hvilket ogsaa væsentligt naaedes. Men det peger hen paa, at Mordet mere var Anledning end Aarsag. Hertil kommer, at Tyskland fuldt ud kendte og billigede Ordlyden af Østrigs Ultimatum til Serbien, altsaa vidste, hvad der stod paa Spil.

Det viste sig at være nok saa meget som beregnet, nemlig Verdensfreden i videste Forstand.

Ikke saa underligt, at Konklusionen eller Slutningen blev gal, da saa mange af Præmisserne eller Forudsætningerne var urigtige.

Danmarks-Korrespondance.

Fra Vugge til Grav i Tal.

Fødsler. I Marts og September kommer de fleste Børn til Verden i Danmark, i Juli og November de færreste — en Kendsgerning, der gentager sig Aar efter Aar, men hvorpaa vistnok endnu ingen har kunnet give nogen Forklaring.

72,400 levendefødte Børn saa Dagens Lys her hjemme i 1913; af disse var godt Halvdelen Drenge. Antallet af disse nye Medborgere var over 2000 mindre end Aaret forud, og ikke i mange Aar er der født saa faa Børn som i det sidste. Fødselshyppigheden var 25,6 pr. mille — det laveste Tal, der nogen Sinde er konstateret i Danmark. Dog er Tallet større end det tilsvarende i vore Nabolande, og kun England, Schweitz, Belgien og Frankrig har lavere Fødselshyppighed end vi.

Denne Nedgang falder især paa Hovedstaden og Byerne, men ogsaa i Landdistrikterne gaar Promillen ned.

Der bragtes i 1913 ialt 1750 dødfødte Børn til Verden.

Ægteskaber. I Danmark indgaas der aarlig lidt over 20,000 Ægteskaber — de fleste paa Fredage og Søndage; én Femtedel af dem stiftes i November og en Syvendedel i Maj; ogsaa April og Oktober (Flottedagsmaanederne) rummer særlig mange Ægteskabsindgaaelser. Mandag undgaas i Reglen, og det kan muligen i denne Forbindelse interessere at høre, at det ved en Undersøgelse af Ulykkestilfælde i Landbruget viste sig, at Mandagen blandt Ugens Dage stod højest hvad Antallet af Ulykkestilfælde angik!

Godt 7 Mennesker af hver 1000 holdt Bryllup i 1913 — omtrentlig den samme Promille som i Aarene forud —; i de andre skandinaviske Lande er Giftermaalshyppigheden noget mindre.

Skilsmisser. I Aarets Løb endte 800 Ægteskaber med Skilsmisse, deraf godt 700 ved Bevilling, 84 ved kgl. Resolution og kun 6 ved Dom; Antallet af Skilsmisser er i stadig Stigen og var i 1913 næsten 100 større end i 1912 og 150 større end i 1908, og det var mere end dobbelt saa stort som for 12 Aar siden. Særlig i København (med Frederiksberg) florerer Skilsmisserne, idet over Halvdelen af samtlige Ægteskabsopløsninger foregik der; men ogsaa Provinsen er kommet godt med efterhaanden.

Sygekasser. De anerkendte Sygekassers Antal var ved Udgangen af 1913: 1529 med et samlet Medlemstal paa næsten 800,000 eller ca. 50,000 mere end i 1912; Opgangen i Medlemsantal er for hvert Aar i stigende Vækst.

Over to Femtedele af Befolkningen over 15 Aar er Medlemmer af de statsanerkendte Sygekasser; for 5 Aar siden var kun en Trediedel Medlemmer og i 1901 kun en Femtedel.

2,765,000 Kr. gav Staten i 1913 i Tilskud til Kasserne; dette Beløb er 72,000 Kr. større end det, der af Staten ydedes Aaret forud.

Dødsfald. I Aarets Løb døde næsten 35,400 Personer — deraf ca. 11,000 Børn — eller 1000 flere end i 1912. Var Fødselshyppigheden lav i 1913 opvejedes den dog af Dødelighedspromillen, der kun var 12,5 eller det til Dato laveste Tal. For 100 Aar siden var Dødeligheden her i Landet oppe paa 24 pro mille — altsaa næsten dobbelt saa høj — i hvilken glædelige Kendsgerning det stigende Kendskab til og den stadig fremadskridende Udvikling af vore Sanitetsforhold vel nok har sin store Andel.

Vi kan da ogsaa prale med, at Danmark er det europæiske Land, der har den laveste Dødelighed; vore nordlige Nabolande har saaledes ca. 1 (Norge) og 2 (Sverrig) pro mille større Dødelighed.

Bobehandlinger. Hvad angaar de i Danmark afdøde, da efterlader kun de færreste sig Værdier, der kan foranledige en Skiftebehandling af Vedkommendes Dødsboer. Trediedelen af de 35,100 afdøde — Børnene — har for næsten samtliges Vedkommende intet Liggendefæ at lade gaa videre efter deres Død. Som Følge heraf behandledes der ved Danmarks Skifteretter kun ca. 1700 Dødsboer i 1913, og af disse angik de 6000 endda saadanne, hvor den efterlevende Ægtefælle skulde forblive boensiddende i „uskiftet Bo." Men de resterende 11,000 Boer forringes yderligere ved, at en stor Part af dem straks udlades for Begravelsesomkostningerne, eller de udviste større Gæld end Formue eller denne sidste var under 500 Kr., og der blev saa kun 5,600 Boer tilbage, der behandledes skifteretligt, og af hvilke der svaredes Arveafgift til Staten — altsaa kun 15—16% af samtlige Anmeldte Døde.

Et moderne Bladtrykkeri.

Den store Ferslewske Bladvirksomhed i København har i løbet af det sidste Aar gennemført en omfattende Forandring af sit Trykkeri, samtidig med at de Blade, Forretningen udgiver, Nationaltidende, Dagbladet, Dagens Nyheder, Aftenposten, Danmark og disses Specialblade udkommer i nyt Format.

Det var afdøde Etatsraad Ferslew, der indførte den første Rotationspresse i Danmark, og det er i Øjeblikket den af ham skabte store Virksomhed, der raader over det nyeste og mest fuldkomne Rotationspresse-Anlæg i Skandinavien.

Anlægget bestaar af 8 nye Linotype-Sættemaskiner, der hver for sig kan sætte 6000 Bogstaver i Timen og i 6 forskellige Skriftarter; foruden Sætteriet er ogsaa Prægeriet nyindrettet.

Den overdækkede Gaard i Ejendommen Ved Stranden 18, hvor Virksomheden er, har man indrettet til Maskinhal og Trykkerisal, og her er saa paa det 300 Kvadratmeter store Flodareal installeret de 3 nye Rotationsmaskiner. Hver Maskine er 11 Meter lang og 4 høj og kan tage 48 Papirruller ad Gangen til en Vægt af 8000 kg. eller det meste af en Jernbanevognladning Papir. En saadan Maskine kan paa en Time levere 40,000 tolvsidige Aviser fuldtfærdige, indbefattet Falsning og Afbundtning og med forskelligfarvet Tryk. Den sindrigt indrettede Maskine vejer 75,000 kg. og bestaar af ca. 65,000 Dele; disse optog 8 Jernbanevogne, der fra det tyske Fabriksfirma dirigeredes hertil.

I et Døgn har det nye Ferslewske Trykkeri præsteret 1,700,000 trykte Sider, hvortil medgik 204,000 Kvadratmeter Papir eller en Papirflade, trykt paa begge Sider, der er 6 Gange saa stor som Kongens Nytorv; men Dagbladenes samlede Oplag er ogsaa paa over 80,000 Eksemplarer.

Folkeskolen gennem 100 Aar.

Den 29. Juli 1814 udstedte Kong Frederik den 6. Treordningen, der gennem det hengaaede Aarhundrede har dannet Grundlaget for vor Folkeskole. „Danmarks Lærerforening" havde i Anledning af Jubilæet paatænkt større Festligheder, men som en Protest mod § 8 i den nye Skolelov (Afskedigelsesparagrafen) afslyste man disse Fester og indskrænkede sig til at udgive et Festskrift, af hvilket man har sendt os et Eksemplar.

Skriftet, der er i nydelig Udstyrelse og rigt illustreret, giver en let tilgængelig Fremstilling af det i 1914 lagte Grundlag for Folkeskolen, af de aandelige Bevægelser, der afsødte Skoleanordningerne, de Opgaver, Skolen har staaet overfor, dens Arbejdsvilkaar og Metoder samt Lærernes Uddannelse og Stilling.

Festskriftet rummer 4 store interessante Afhandlinger: Hvorledes Skolelovene af 1814 blev til af Etatsraad, fhv. Skoledirektør paa Frederiksberg Joakim Larsen; „Skolebygninger og Skolemateriel" af Justitsraad F. Thomassen, Om Skolearbejdet af Holger Rützebeck og om Lærernes Uddannelse af Overlærer Hans Rasmussen.

Skriftet indledes med et Digt til Modersmaalet af Kappel Bøcker, det, der vogtes af „Skolens stille Tjener." Modersmaalet, der har klinget gennem Tiderne, under Kæmpernes Lag og naar „Langsnekkerne hejste Bredsejlet mod fremmede Strande" — og ned til Nutiden, medens det lærte af Foraarets Sejrsmelodi

Lærkernes Jubel og Hjejlernes Klage,
Rugmarkens Røst langs en solfyldt Sti,
medens de skrider, de lange Dage.—

Og det kønne Digt ender med følgende Krav til den danske Lærer:

Hver Dansk med Stolthed nævner sig hendes tro Soldat
men først og frem'st Du evner at staa til Strid parat.
Du hendes Magt vil øge, — Du skal et yndigt Land
staa frit med brede Bøge nær salten Østenstrand.

Edward Sporre.

Sin Konge tro.

Det var en herlig Foraarsdag i Aaret 1685. Højt oppe langs Skrænterne af en vild Kløft i Galloway i Skotland sneg sig ængstelig en lille syv—otte-aarig Pige af Sted; svejdende saa hun sig idelig om og søgte nu og da Skjul bag Hasselbuske eller et fremspringende Klippestykke, medens hun holdt Udkig, om ingen saa hende eller fulgte efter hende. Hun bar paa en tildækket Kurv, som tydelig nok var tung for hende at slæbe; thi ofte skiftede hun den om, og mangen Gang maatte hun sætte den fra sig. Hændte det, at en lille brun Kanin smuttede tæt forbi hendes Fødder, eller at en lille Fugl, pludselig skræmmet op af hendes Fodtrin, fløj op fra en Busk i hendes Nærhed, saa tegnede der sig et ængsteligt Udtryk i hendes Træk, til hun befindede sig paa, at det kun var hendes smaa Venner fra Heden. En hvid Taage trak sig sammen om de fjerntliggende Højder, Blomsterne duftede, Fuglene sang deres første milde Toner, og Dagen havde i det hele et mildt og fredeligt Præg. Hvorfor da al denne Ængstelighed hos Barnet? Nu stod hun stille, bøjede Grenene paa en Brombærbusk til Side, klatrede over en Sten og forsvandt, med samt sin Kurv i en Hule. Herinde laa paa et Leje af Hø og Mos en sovende Mand, Træthed havde overvældet ham. Ved Siden af ham laa en Pistol, og hans Haand hvilede paa Bibelen.

Denne Mand, Barnets Fader, var Ralf Douglas, en Kovenant, altsaa en Tilhænger af Kalvinismen, paa en Tid da denne i Skotland blev blodig forfulgt af Tilhængere af den bifkoppelige Forfatning. Og det var ikke, som man har forsøgt at fremstille Sagen for Smaatingsskyld, man greb til Vaaben, men for Tros- og Samvittigheds-Frihedens Skyld. Goder, som til alle Tider har været Skotterne ganske særlig dyrebare.

Ralf Douglas var endnu en ung Mand, ikke mere end 35 Aar gammel. Den lille Ejendom Carnessie i Galoway var hans, og afholdt var han af alle Samfundslag paa Grund af sin redelige, mandige Karakter og Hjertensgodhed. Alt siden Aar og Dag var hans Slægt bekendt for sin Hengivenhed for det stuartske Kongehus, og længe tøvede han, inden han greb til Vaaben imod dette. Længe havde han nøjedes med at yde Hjælp og vise Kærlighed mod de Prædikanter, som fordrevne fra Hjem og Menighed, maatte flakke om i Kløfter og Moser i det sydlige Skotland. Men jo heftigere Former Forfølgelsen antog, des mere aabnedes hans Øjne for, at Kovenanterne stred for en retfærdig Sag, og nu, paa en Tid, da det at slutte sig til dem, straffedes med Døden, traadte Ralf aabent over paa deres Side. Han var med i Kampen ved Ayrsmoss, og maatte nu holde sig skjult. Hans Ejendom var bleven konfiskeret, og hans Hustru og Barn forjaget, de maatte søge Tilflugt i en elendig, faldefærdig Hytte, som laa omtrent 4—5 Kilometer fra den Klippehule, i hvilken han skjulte sig.

Da Barnet traadte ind i Hulen til ham, vaagnede han, og meget havde han at spørge hende om; men før hun endnu var færdig med at fortælle, hvorledes en Afdeling Dragoner om Morgenen havde omringet og undersøgt Hytten, holdt hun inde og raabte: „Der! ved Hulvejens Aabning rider der Soldater over Heden." Ralf sprang op, ilede mod Udgangen, hvor han, godt gemt bag et Klippestykke, iagttog Fjendens Bevægelser. Taagen, som før laa over Højderne, var bleven tættere og lavere, saa at den trak sig hen igennem Dalsænkningen og hindrede Udsigten; men gennem et Rift, som aabnede sig i Taagen, saa han, at Barnet havde set rigtigt. I ringe Afstand saa han Soldater, anført af en Officer, hvis lyse Uniform og guldbeslaaede Sværdhefte blinkede i Solen. Den Tanke, at hans Smuthul var opdaget, fyldte ham med Uro. Han greb sin Pistol og søgte at trøste den lille. Imens han holdt Vagt ved Indgangen, knælede han ned i Bøn til Gud.

Soldaterne kom nærmere, nu kunde han tydeligt høre og skelne deres Stemmer, — da slog de med et ind paa en anden Vej, og deres Stemmer og Sabelrasslen tabte sig snart helt.

Da Ralf troede, at al Fare var overstaaet, tog han sin lille Pige i sine Arme for, i Skjul af Taagen, at bære hende hjem. Efter en Times Forløb vendte han tilbage, Taagen var bleven tættere igen, og det kneb for ham at finde sit Skjulested. Hans Forbavselse vil vi næppe være i Stand til at forestille os, da han i sin Hule forefandt et Menneske og tilmed en fornemt klædt Officer, som havde kastet sig paa Ralfs Leje og hilste ham meget køligt. „Godaften, min Ven," sagde han i en let Tone, „jeg har taget mig den Frihed at lægge mig paa Deres Leje i Deres Fraværelse."

Vor Kovenant betragtede den ubudne Gæst med tavs Forundring og lagde Haanden paa sin Pistol.

Officeren tog atter Ordet: „Vær nu rolig, læg den bort, vi maa nu se at enes, til Taagen har hævet sig. Min Hest slog mig af her lige ved, og jeg mistede Bevidstheden; da jeg atter kom til mig selv, var min Hest borte. Hvordan jeg er kommet herind, ved jeg daarlig nok, men da jeg søgte efter et Sted, med lidt Læ og Ly, fandt jeg, som ved et Tilfælde, herind."

Ralf hilste nu med en værdig og alvorsfuld Bevægelse, som var ganske modsat Officerens lette forgløse Holdning. „Min eneste Bolig," sagde Kovenanten, „som jeg i Dag raader over, staar til Deres Tjeneste. I tidligere Tider vilde Ralf Douglas af Carnessie kunnet byde Dem et bedre Leje."

Paa Officeren gjorde den alvorlige højtidelige Tone Indtryk, han rejste sig og gengældte Ralfs Hilsen efter Datidens Skik. „Jeg troede," sagde han, „at De var en af Egnens jævne almindelige Landboere, men forstaar nu, at det er Dem, som vi i denne Morgenstund har gjort Jagt paa, og saa ender jeg her som Deres Gæst. Jeg lover Dem, at denne Tilfældighed ikke skal blive til Deres Skade."

Det blev Aften, Mørket vældede frem af Nattens Sluser, og Ralf dækkede Hulens Indgang til med bladrige Grene, hvorefter han tændte et Lys. Han frembar nu hvad han havde af Fødemidler, og delte sit tarvelige Maaltid med sin uventede Gæst. En forunderlig Tilfældighed var det visselig, at en af Kongens Soldater skulde sidde her sammen med en Kovenant i fredelig Samdrægtighed.

Den fremmede var et Mønster paa en fornem, nobel Officer, som var betaget af den næsten overdrevne Hengivenhed, der paa den Tid prægede det Parti, der fuldstændig gav sig hen for at tjene Kongehuset. Først for nylig var han kommet til Skotland, og var opfyldt af den Formening, at Kovenanterne kun var noget gement Rak og en Skare ufornuftige Oprørere, som kun fortjente at slaas ned. Men den raa Fremfærd af Mænd som Grierson, Lagg og andre havde begundt at bringe ham paa andre Tanker. Da han nu her ganske uventet befandt sig i Selskab med en Mand som Ralf Douglas, søgte han at komme til dybere Forstaaelse af denne Sammenslutning, og Kovenanten, som paa sin Side forundrede sig over at finde saa megen oprigtig Interesse hos en kongelig Officer, udtalte sig aabent om sit Folks Lidelser med en saadan Glød, at det gjorde et dybt Indtryk paa den fremmede.

„Der mangler ikke meget i," sagde denne halvt spøgefuldt, „at De faar gjort en Kovenant af mig."

I dyb Alvor svarede Ralf: „Jeg vilde ønske, De var som jeg, dog uden disse Lænker," dermed pegede han rundt paa den Elendighed som omgav dem.

Efter nogen Tids Tavshed udbrød Officeren med Varme: „De har været god imod mig, og gerne hjalp jeg Dem. Jeg er ikke uden Indflydelse i Kongeriget, gaar De ind paa ikke mere at gøre fælles Sag med Oprørerne, saa tror jeg, at jeg er i Stand til at udvirke Deres Frihed for Dem og Tilladelse til at vende hjem til Deres Gaard og Ejendom."

Ralf Douglas' ladte Pistol laa ovenpaa hans opslaaede Bibel; han sprang op, greb den, og holdt den rettet mod Officeren. „Vil De," raabte han med barsk Stemme, „forpligte Dem til aldrig mere at gribe til Vaaben for Kong Karl?"

Forvirring, Tvivl og Forbitrelse tegnede sig i Officerens Træk, da han udbrød: „Ved min Ære! jeg fatter ikke, hvad De mener, og hvad De vil gøre en ubevæbnet Mand; men vær overbevist om, at jeg bærer ikke min Konges Farver for at nedlægge dem overfor en Oprørers Trusler."

„Jeg beder Dem om Forladelse," svarede Ralf roligt, idet han atter lagde Pistolen fra sig. „De vil altsaa hellere miste Livet end nedlægge Vaabnene og være Karl Stuart utro og trasige Dem Kongens Farver, som De bærer i hans Tjeneste; men af mig venter De, at jeg skal give Afkald paa at bære den Herres Jesu Kristi Mærke, hans, i hvis Kongetjeneste jeg staar, og som for mine Synders Skyld led Korsets Død! Denne Konges Farver har jeg ikke taget op for at give dem til Pris af Frygt for Sværd eller Død, som menneskelig Magt kan true mig med."

Officeren betragtede ham alvorsfuld, og rakte ham sin Haand. „De er en retskaffen Mand. Gid det stod i min Magt at tjene Dem med mit Liv. Det maa nu koste hvad det vil, aldrig mere vil jeg drage mit Sværd for at stride mod Kovenanter."

Han holdt sit Ord og vendte tilbage til England. Da Ralf Douglas nogle Aar senere blev fangen, og dømt til Døden, gjorde han, hvad der stod i hans Magt, for at udvirke hans Frihed. Da dette ikke lykkedes ham, tog han sig af hans Enkes og Barns Sag, og det lykkedes ham at faa Ejendommen Carnessie tilbage i deres Eje. Han helligede ogsaa sit Liv til den himmelske Konges Tjeneste, for hvem Kovenanten Ralf Douglas havde kæmpet og lidt.

Efter „L. u. L." ved K.

Tre nye Numre af Kristeligt Folkebibliotek.

Harms, Blumhardt og Moffat. Kristelige Levnedsløb i det 19 Aarhundrede I. Ved Past. A. C L. Grove-Rasmussen. 276 Sider. Indb. i grønt Shirting med Guldtryk. Pris 50 Cts.

Billeder fra Folkelivet. Syv Fortællinger af J. C. von Hofsten. med Forfatterens Tilladelse oversat af Past. G. Münster. Forord af Komtesse H. Knuth. 223 Sider. Smukt Shirtingsbind. Pris 50 Cts.

Verdens Ende. En Kærlighedshistorie af Edw. Eggleston Forfatter af „Rory", „I Kampens Vulder" o. fl. 320 Sider. Brun Shirting med Guldtryk. Pris 50 Cts.

Kristeligt Folkebibliotek redigeres af Past. G. Münster, Præst ved St. Lukkas Kirke i København. Det er udelukkende gode, rene Bøger, der bringes. De tre ovenstaaende vil danne et værdifuldt Tillæg til enhver Bogsamling.

Danish Luth. Publ House,
Blair, Nebr.

Vore nye Bibler.

Da vi i lang Tid har følt Savnet af mere praktiske Indbindinger paa de almindelige Husbibler og Konfirmandbibler, fik vi for en Tid tilbage truffet Aftale med et Firma i Udlandet om at indbinde et Parti danske Bibler specielt for os. Sendingen er nu ankommen, og vi kan derfor nu foruden de i vor regulære Bibelfortegnelse opførte Bibler, tilbyde og dertil særlig anbefale følgende nye Numre:

Nr. 16—A. Almindelig 8vo. storstilet Husbibel i stærk, bøieligt Chagrin med Guldsnit og runde Hjørner. Pris $3.00.

Nr. 24—A. Den almindelige Konfirmandbibel i Lommeformat. Speciel Indbinding i fint, bøjeligt Chagrin med Guldsnit. Pris $1.40.

Nr. 24—B. Samme som Nr. 24—A. men med runde Hjørner. Pris $1.60.

Alle disse Bibler er af det danske Bibelselskabs Udgaver, og med det ny Testamente i ny Oversættelse.

Den, der har set disse Bibler, vil være enig med os i, at de særlig egner sig til Konfirmationsgaver.

Danish Lutheran Publ. House.

Et Udvalg af

Gyldendals 2-Krone Bibliotek.
Alle smukt indbundne. Format 7—5¼ Tommer.
Pris 60 Cts. per Bind.

Selma Lagerløf: Legender og Fortællinger i Udvalg.
Leopold Budde: Julefortællinger.
Vilhelm Østergaard: Danmarks Vovehals.
" " Tyge Brahe.
Jonas Lie: Lodsen og hans Hustru.
" " Livsslaven.
" " Dyre Rein.
Carsten Hauch: Vilhelm Zabern.
Johannes Helms: Soldaterliv.
Thomas Lange: Udvalgte Skrifter I, II.
Magdalene Thoresen: Udvalgte Fortællinger.
Johannes Jørgensen: Den yderste Dag.
Chr. Winther: Fortællinger paa Vers.
" " Fortællinger i Prosa I., II.
P Fr. Rist: Lassa Mansson fra Skaane.
Sophus Bauditz: En Aften i Skovridergaarden.
Zach. Topelius: Gustav Adolf og Trediveaarskrigen
" " Fra Karl Gustavs og Karl XI's Tid.
A. Oehlenschlager: Udvalgte Digtninge.
A. Oehlenschlager: Hakon Jarl, Baldur hin gode, Palnetoke.
Kristoffer Janson: Han og hun.
Carl Bernhard: Et Aar i København.
Mr. Aus Erichsen: Fra Klit og Hav.
Henrik Hertz: Romantiske Skuespil.
" " Tre Lystspil.
H. C. Andersen: O. T.
" " Kun en Spillemand.
Henrik Ibsen: Et Dukkehjem.
Henrik Ibsen: Kongsemnerne og Gildet paa Solhaug.
Henrik Ibsen: Kejser og Galilæer I., II.

Danish Lutheran Publishing House
Blair, Nebr.

Udvalg af
GYLDENDALS STORE NEDSÆTTELSE.

Af Gyldendals store Nedsættelse haves nu paa Lager her bl. a. følgende, som sendes portofrit til enhver Adresse ved Modtagelse af de vedføjede yderst lave Priser.

Religiøse og teologiske Skrifter:

Breve fra Luther, oversatte af F. L. Mynster. 438 Sider.	.30
Theologiske Afhandlinger af C. E. Scharling. 428 Sider.	.40
Syv Prædikener for Børn, af Gordon Calthrop. 93 Sider	.10
F. Nielsen: Sjæle- og Tænkelære. 96 Sider	.20
Søren Kierkegaard: Øjeblikket. 193 Sider	.40
Søren Kierkegaard: Frygt og Bæven. 144 Sider.....	.35
J. P. Mynster: Prædikener. 1ste Bind. 460 Sider.	.30
J. P. Mynster: Efterladte Prædikener. 244 Sider	.25
Blaise Pascal, Hans Kamp mod Jesuitterne 175 Sider..	.20
A. C. Larsens Fortolkninger. 12 Bind tilsammen nu..	3.30

Historie, Biografi o. s. v.

Thrige: Danmarks Historie i vort Aarhundrede: I. og II. Del. 1308 Sider 21 Kr. Nu kun	$1.75
Listov: Luthers Levnet. 259 Sider..	.35
Schwanenflügel: H. C. Andersen, 161 Sider.....	.65
Jens Munks Navigatio Septentrionalis	.20
Bodenhoff: Fra Dannevirke til Als. 137 Sider.... ..	.35
Oppermann: Dalgas, Hedesagens Forkæmper. 32 Sider	.10

Litteratur:

Digter og Skizzer fra danske Forfattere. 167 Sider....	.25
H. C. Andersen: De to Baronesser. 276 Sider.....	.35
Sophie Breum: Julegæster og andre Historier. 136Sider.	.35
Tolv Baumbachske Eventyr. 129 Sider.....	.15
Ibsens „Brand" i episk Form. 264 Sider med Anm..	.50
Grundtvig: Krønikerim. 306 Sider	.40
Eventyrskrinet. Ved Carl Ewald. Ill. af LouisMoe. 1—5.	1.10

Nedsættelsen varer kun til Nov. 1914 og Antallet af Eksemplarer er begrænset. Man tilraades at bestille straks.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
Blair, Nebr.